

ŻYCIE WANGELIA

ŚWIĘTO CHRZTU PAŃSKIEGO, *C* Łk 3,15-22* 13.01.2019

Gdy lud oczekiwał z napięciem i wszyscy snuli domysły w swych sercach co do Jana, czy nie jest Mesjaszem, on tak przemówił do wszystkich: «Ja was chrzczę wodą; lecz idzie mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemyka u sandałów. on będzie was chrzczył Duchem Świętym i ogniem». Kiedy cały lud przystępował do chrztu, Jezus także przyjął chrzest. a gdy się modlił, otworzyło się niebo i Duch Święty zstąpił nad Niego, w postaci cielesnej niby gołębicą, a z nieba odezwał się głos: «Ty jesteś moim Synem umiłowanym, w Tobie mam upodobanie».

Czy Jezus potrzebuje wyznania miłości Ojca? Tak. Zauważmy, że w Ewangelii Łukasza Ojciec mówi wprost do Syna, a nie do otaczających go ludzi: "Ty jesteś moim Synem umiłowanym, w Tobie mam upodobanie". To słowo jest dla Jezusa. Ojciec wie już wtedy, że jego Syn będzie cierpiał, że weźmie na swoje ramiona krzyż, którego nie oszczędzi mu ten świat. Dlatego na samym początku jego drogi mówi mu: "Cokolwiek stanie się z tobą, pamiętaj – jestem blisko. Kiedy będziesz krzychał przerażony: Dlaczego mnie opuścisz?, pamiętaj – to mnie nie przerazi. Jesteś moim ukochanym dzieckiem. Będę wówczas blisko Ciebie". Dzięki słowom Ojca i zapewnieniu o jego miłości Jezus przetrwa scenę kuszenia, następującą bezpośrednio po chrzcie, i wytrwa na krzyżu.

ZADANIE NA TYDZIEŃ:

- Do przemyślenia:** Czy pamiętam o tym, że od chwili chrztu św. jestem umiłowanym synem/umiłowaną córką Boga Ojca? Jak w życiu codziennym odpowiadam na Bożą miłość?
- Do wykonania:** Będę jak najczęściej przypominał sobie, że przez chrzest zostałem włączony w Bożą rzeczywistość i jestem już nie tylko człowiekiem naturą, ale także łaski.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

15.01 (wtorek) Wspomnienie św. Pawła z Teb, pustelnika

Paweł pochodził z bogatej rodziny. Wcześniej został osierocony i stał się właścicielem dużego spadku. W 15 roku życia udał się na pustynię. Gdy miał 16 lat, rozpoczęły się prześladowania chrześcijan za panowania Decjusza. Po dwóch latach prześladowania zakończyły się, ale Paweł pozostał na pustyni. Postanowił resztę życia spędzić w samotności na modlitwie. Mieszkał w jaskini, żywił się owocami, daktylami i pół bochenkiem chleba, który przynosił mu kruk posłany przez Boga; ubranie miał zrobione z palmowych liści. Na pustyni spędził 98 lat. Gdy Paweł miał sto trzynaście lat, odwiedził go św. Antoni. Kruk, który zawsze przynosił świętemu Pawłowi połowę chleba, tego dnia przyniósł cały. Gdy Paweł Eremita zmarł, Antoni pochował go na pustyni w dole wykopanym przez dwa lwy.

17.01 (czwartek) Wspomnienie św. Antoniego, opata.

Abba Antoni uznany został przez historyków za rewolucjonistę duchowości chrześcijańskiej, bowiem w czasach, kiedy stało się ono religią państwową i przestała istnieć potrzeba oddawania życia za wiarę, wypracował on nowy model męczeństwa polegający na dożywotniej kontemplacji na pustyni w całkowitym wyrzeczeniu się siebie i surowej ascezie. Uznany za świętego przez Kościół katolicki, Kościół anglikański, Cerkiew prawosławną i Koptyjski Kościół Ortodoksyjny. Niektóre kościoły protestanckie uważają go za bohatera wiary. Kościół luterński zalicza go do odnowicieli Kościoła.

18.01 (piątek) Wspomnienie św. Małgorzaty Węgierskiej, dziewicy

Małgorzata, córka króla węgierskiego Beli IV, urodziła się w roku 1242, a zmarła w 1270 roku. Z powodu ślubu złożonego matce, aby ocalić Węgry przed Tatarami, dziewczynka wstąpiła do klasztoru, gdzie odkryła swoje powołanie i przywdziała habit w 1262 roku. Małgorzata, jedna z największych mistyczek średniowiecza, zmarła w opinii świętości. Jej kult był początkowo lokalny, ograniczony do diecezji Transylwania i zakonu dominikańskiego, później, od 1943 roku, stał się powszechny. Przedstawia się ją w habitcie dominikańskim z kwitnącą lilią, często razem z krucyfiksem i królewską koroną.

19.01 (sobota) Wspomnienie św. Józefa Sebastiana Pelczara, biskupa

Józef Sebastian Pelczar urodził się 17.01.1842 r. w Korczynie k. Krosna. Wychowany w atmosferze religijnej, wstąpił do Seminarium Duchownego w Przemyślu i 17.07.1864 r. przyjął święcenia kapłańskie. Po studiach odbytych w Rzymie był wykładowcą teologii pastoralnej i prawa kościelnego w Seminarium, a w latach 1877-1899 profesorem i rektorem Uniwersytetu Jagiellońskiego. W trosce o najbardziej potrzebujących oraz o rozszerzenie Królestwa Serca Bożego w świecie założył w 1894 r. Zgromadzenie Służebnic Najświętszego Serca Jezusowego. Był gorącym czcicielem Najświętszego Sakramentu, Serca Jezusowego i Matki Bożej, czemu dał wyraz w bogatej pracy pisarskiej i kaznodziejskiej. W 1899 r. został biskupem pomocniczym, a w 1900 r. ordynariuszem diecezji przemyskiej. Jako gorliwy arcybiskup dbał o świętość diecezji. Był mężem modlitwy, z której czerpał natchnienie i moc do pracy apostołskiej. Ubodzy i chorzy byli zawsze przedmiotem jego szczególnej troski. Po pracowitym życiu zmarł w opinii świętości 28.03.1924 r. w Przemyślu. Papież Jan Paweł II w dniu 2 czerwca 1991 r. w Rzeszowie wyniósł Go do chwały błogosławionych, a 18 maja 2003 r. w Rzymie zaliczył Go w poczet Świętych.

WARTO WIEDZIEĆ

Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan - ma już ponad stuletnią tradycję i stał się cyklicznym świętem ekumenizmu. Co roku między 18 a 25 stycznia, czyli między dawnym świętem katedry św. Piotra a świętem nawrócenia św. Pawła, chrześcijanie różnych wyznań spotykają się na całym świecie na ekumenicznych nabożeństwach, modlitwach, konferencjach, koncertach i innych spotkaniach. W niektórych miejscach inicjatyw jest tak dużo, że Tydzień Modlitw - wbrew swej nazwie - trwa kilka tygodni, a nawet miesiąc. Zwyczajem przyjętym na nabożeństwach w ramach Tygodnia Modlitw jest gościnna wymiana kaznodziei - w kościele danego wyznania kazanie wygłasza duchowny innej denominacji. Hasłem tegorocznego Tygodnia są słowa: "Dąż do sprawiedliwości" (Pwt 16,18-20).